

Μάς δίνει τή ζωή τους. Ή γραφή είναι μιὰ απεικόνιση τών λέξεων πού δίνει τή δυνατότητα εδρυτέρως έκαικωνορίας από πλεονάζ τόπου καί χρόνου.

Γ. ΜΟΥΖΑΚΗΣ

Ή γλώσσα βγαλμένη από τή ζωή κάθε λαού, φτιαγμένη στό σπίτι, τό έργοστάσιου ή τό χωράφι, γεννημένη ρευστή καί ζωντανή έπιτρέπει τήν έξωτερικήν των ιδεών καί των συναισθημάτων του. Άλλά κάθε γλώσσα είναι ανάγκη νά παραμένει ζωντανή καί ρευστή για τό λαό της άκόμα καί μετά τή νέκρωσή της πάνω στό χαρτί, για τόστο λοιπόν ή γραφή κάθε γλώσσας θέλει σύμβολα καί εικόνες διαλεγμένα από τό λαό (για τό λαό) πού συνεχώς θά βελτιώνονται παράλληλα μέ τή γλώσσα, μιὰ καί ή γλώσσα έχει ανάγκη τή γραφή, άφοδ τά γραμμένα αποτελούν τή βάση πάντοτε του άτέλειωτου καί καθημερινά βελτιούμενου οικοδομημάτος της.

ΝΙΑ ΜΠΙΡΜΠΑ

Ή ζωή βοήσεται άκέραια μέσα στη γλώσσα μας. Οι λέξεις, οι φράσεις, οι συλλαβές είναι οι έκφραστές της ίδιας μας της ύπαρξης. Κάθε μας ιδέα καί σκέψη παίρνει ζωή μέ τή γλώσσα πού θά τήν έκφράσουμε. Οι ιδέες χωρίς τή γλώσσα είναι σαν νά μίν ύπάρχουν, σαν πνεύματα χωρίς σώμα. Ζωή καί γλώσσα είναι διαλεκτικά δεμένες μεταξύ τους. Ή ύπαρξη της μιὰς προϋποθέτει καί έξασφαλίζει τήν ύπαρξη της άλλης. Ή ζωή ύπάρχει καί στη μιλιὰ μας καί στό γράφημό μας. Μέσα από τά γραφτά προβάλλει ελαχισταστή ή ζωή του άνθρώπου. Ή γραφή γίνεται χρυσάλλινη εικόνα της ζωής. Γλώσσα χωρίς ζωή δέν ύπάρχει, ή γλώσσα ποτέ δέν είναι νεκρή. Γεννιέται μαζί μέ τή ζωή καί πεθαίνει μαζί μέ τό θάνατό της.

ΚΩΣΤΑΣ ΡΑΒΑΝΗΣ

Ή γλώσσα είναι η ψυχή του λαου μας. Οι παρθεύσεις του οι Ολιφεις του, οι εγνοιες του, οι καημοι του, η δυναμη του, η αδυναμια του. Είναι η μονη γνησια εκφραση της πνευματικοτητας μας. Είναι η κληρονομια μας που για δεκαδες χρονια σκορπαμε, νοθευουμε καί διαζουμε. Είναι η μανα μας καί το παιδι μας ταυτοχρονα. Ποιοι είναι αυτοι που ξεχνανε τήν μανα τους; Ποιοι είναι αυτοι που θελουν τα παιδια τους αρρωστα καί αδυναμα;

Α. Λ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΤΟ ΠΡΟΤΑ ΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
(ΚΑΙ) Η ΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ,
Η ΖΩΗ ΜΙΛΙΕΤΑΙ ΜΕΣ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ
(ΚΑΙ) ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕΣ ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ

ΑΛ. ΧΡΥΣΙΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όταν λέμε τή λέξη γλώσσα, έννοούμε τους τρόπους έξωτερικής των διωμάτων μας, πού γίνονται μέ λεκτικούς, κινητικούς ή γραφικούς συμβολισμούς, μέ σκοπό νά συνηνοθηθούμε μέ τους άλλους άνθρώπους. Ή όμιλούμενη γλώσσα, διαλασσόμενη ανάλογα μέ τις συνθήκες πού επικρατούν σε κάθε τρόπο, βοήσεται σε συνεχή εξέλιξη αφήνοντας παλαιούς καί άποκτώντας νέους συμβολισμούς άγικατοπιζόντας τή ζωή σε βαθμό πού οι λέξεις της μπορούν νά έννοούν τό άπειρο, νά διατυπώνουν τό άδιατύπωτο καί ίσως νά μίν έχουν κανένα πεπεχόμενο. πράγμα πού έξαρτάται από τον όμιλήτή τους. Τέλος, ή γλώσσα πού μένει γραμμένη χάνει συνεχώς τή ζωτικότητα της, γιατί ως επί τό πλείστον οι έννοιές της δέν γίνονται αντίληπτες από τους άνθρώπους των επομένων γενιών σε όλο τό διάθος καί τό πλάτος τους, άλλα αυτό δέν είναι λόγος νά ύποτιμηθεί ή αξία της σαν μόνης έκφυρης πηγής γνώσης του παρελθόντος.

